

18 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2020

† ΚΥΡΙΑΚΗ

Λουκᾶ ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ. Ἰσιδώρου πρεσβυτέρου καὶ τῶν τέκνων αὐτοῦ Εἰρήνης καὶ Γεωργίου τῶν νεοφανῶν μαρτύρων.

ᾠχος β'. Ἐωθινὸν η'.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Ὁ ἱερεύς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, λέγων οὕτω·

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθησ σου σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ. Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα. Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλῦψαι τὴν γῆν. Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα. Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσιν· ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερῶων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ἃς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία

ἐννοοσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἢ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὠρούμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρώσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἐρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοιξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἄντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Ἠδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογὴ μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ'). Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

**Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου,
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·**

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

*** * ***

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, καὶ τὸ πρῶτον Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τό, Κύριε, ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ι', καὶ φάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα γ', καὶ Ἀνατολικά γ', καὶ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ δ'.

Ἦχος Δι-θ

Κ^{Δι} υ υ υ ρι ε ε κε κρα α ξα προ ος σε ει
σα α ακου σο ο ο ο ον μϑ ει ει σα κϑ ϑ ϑ ϑ
σον μϑ Κυ υ υ ρι ι ι ι ε Κυ υ ρι ι ι
ε ε κε ε κρα α ξα α α προ ος σε ει σα α
α α κϑ ϑ σο ο ον μϑ προ ο ο σρες τη φω νη η
η η τη ης δε η σε ω ω ω ως μϑ εν τω κε κρα
γε ναι αι με ε ε προ ος σε ει σα κου σο ον μου
Κυ υ υ υ υ υ υ υ ρι ε
Κ^{Δι} α τευ θυν θη η η τω ω η η προ σευ χη η
η η η η μϑ ως θυ μι ι α α α α μα α ε ε
ε νω ω ω πι ι ο ο ον σϑ ε ε ε πα αρ
σι ις των χει ρω ω ω ων μϑ θυ σι ι α ε ε σπε
ρι ι νη ει σα κϑ σο ον μϑ Κυ υ υ υ υ υ υ
υ υ υ ρι ε

Ἡ Στιχολογία. χ

Θ^{Δι} ου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι ι μθ και

θυ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα χει λη μου Δ

Μ^{Δι} η εκ κλι νης την καρ δι αν μθ εις λο γωσ πο νη

ρι ι ι ας τθ προ φα σι ζε σθαι προ φα σεις εν α μαρ

τι ι ι αις Δ

Σ^{Δι} υν αν θρω ποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι ι ι

αν και ου μη συν δι α σω με τα των ε κλε κτων αυ

των Δ

Π^{Δι} αι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε λε γξει

με Δ ε λε ον δε α μαρ τω λθ μη λι πα να τω την κε

φα λη η ην μθ Δ

Ο^{Δι} τι ε τι και η προ σευ χη μθ εν ταις ευ δο κι

αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε τρας οι κρι

ται αυ των Δ

Α^{Δι} κθ σονται τα ρη μα τα μθ ο τι η δυν θη σαν

ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης δι ε σκορ πι σθη

τα ο στα αυτων παρα τον Α α α δην

Ο τι προς σε Κυ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ μοι

οι οι μϑ ε πι σοι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ

χη ην μϑ

Φ υ λα ξον με α πο πα γι δος ης συ νε στη σαν το

μοι και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με νων την α

νο μι ι αν

Π ε σϑνται εν α μφι βλη στρω αυ των οι α μαρτω

λοι κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρε ελ

θω

Φ ω νη μϑ προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη

μϑ προς Κυ ρι ον ε δε η θην

Ε κ χε ω ε νω πι ον αυ τϑ την δε η σι ι ιν

μϑ την θλι ψιν μϑ ε νω πι ον αυ τϑ απα γ γε λω

Ε ν τω εκ λει πειν ε ξε μϑ το πνευ μα μϑ και συ ε γνωσ

τας τριβουςμ^Δ

Εν οδω ταυτη η επορευο ο ομνη ε

κρυψανπα γιδαμοι^Δ

Κατενοϋνεις ταδε ξια και επεβλεπον

και ουκ ην ο επιγινωσκωνμε^Δ

Απωλετοφυγη απεμ^Δ και ουκ εστινο εκ

ζητων την ψυχη ηηνμ^Δ

Εκεκραξα προς σε Κυρι εει πασυ ει

ηελπιςμμε ρισμούει ενγηζωντων^Δ

Προοσχες προς την δεησινμου^Δ οτιεταπει

νωθηνσφοοδρα^Δ

Ρυσαιμε εκ των καταδιωκοντωνμε οτιε

κραταιωθησανυπερ εμεε^Δ

Στιχηρά Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου.

Στίχ. α'. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου τοῦ

ἔξομολογήσασθαι^Δ τω νοοοματιι σου^Δ

Τον προαιωνων εκ Πατρος γεννηθεν τα τον Θε

ον Λο γον σαρκω θεν τα εκ Παρ θε νου ου ου Μα ρι ι

ας Δ δε ευ τε ε προ σκυ νη η η σω ω ω μεν θ

Σταν ρον Γα α αρ υ υ υ πο ο μει ει ει νας τη

τα φη πα ρε δο ο ο θη ως Αυ το ος η θε Νη

ε λη η η σε και α να στα α ας ε Δι

εκ νε ε ε κρων ε σω ω ω σε ε ε με τον πλα

νω ω ω ω ω με ε ε νον α α α α α α

α α ανθρω πον Δ

Στίχ. β'. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι ε ως ου α α αν Χ Δ

τα α α πο δω ως μοι Δ

Χρι στος ο Σω ω ω τηρ η η μων το καθ η μων χει Δι

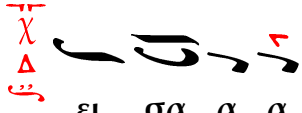
ρο γρα φον προ ση λω ω σα ας τω Στα αυ ρω ω ω Δ

ε ξη η η η η λει ει ει ει ψε και του θα να του το κρα Νη

α το ο ος κα τη ηρ γη η η σε προ σκυ νου ου Δι

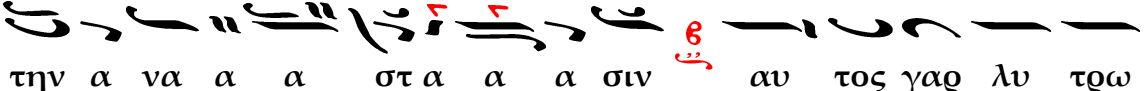
ου ου μεν α αυ του την τρι η η η η με ε ρον

ε ε ε ε ε ε ε ε ε γερ σιν Δ

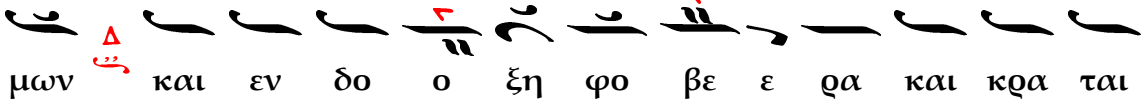
Στίχ. γ'. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε
ει σα α α

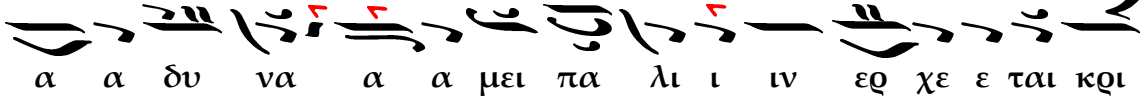

κου σο ο ον τη η ης φω νη ης μου

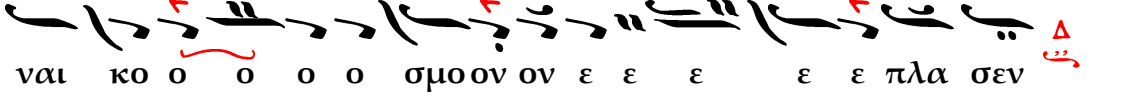
Σ^{Δι}
υν αρ χαγ γε λοις υ μνη σω ω μεν Χρι στου ου ου ου

την α να α α στα α α σιν αυ τος γαρ λυ τρω

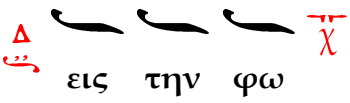

τη ης ε στι και σω τη ηρ των ψυ χω ω ων η

μων και εν δο ο ξη φο βε ε ρα και κρα ται

α α δυ να α α μει πα λι ι ιν ερ χε ε ται κρι

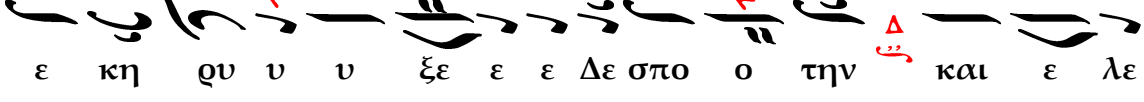

ναι κο ο ο ο ο σμοον ον ε ε ε ε ε πλα σεν

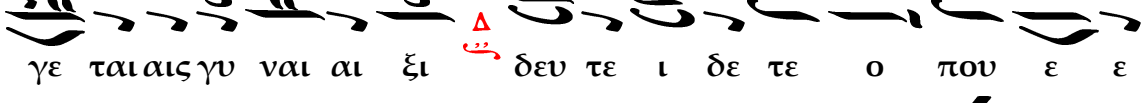
Ἔτερα Στιχηρά, Ἀνατολικά.

Στίχ. δ'. Γενηθήτω τά ὠτά σου προσέχοντα
εις την φω

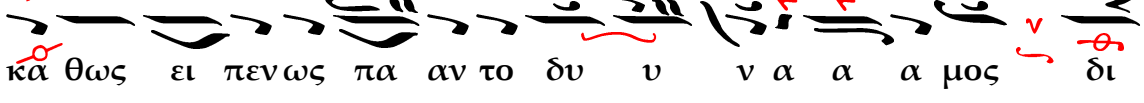

νη η ην της δε ε ε η η η σε ω ως μου

Σ^{Δι}
ε τον σταυρω θεν τα και τα α φε ε εν τα Αγ γελος

ε κη ρυ υ υ ξε ε ε Δε σπο ο την και ε λε

γεται αις γυ ναι αι ξι δευ τε ι δε τε ο που ε ε

κει ει το ο Κυ υ υ ρι ι ι ι ος α νε στη γαρ

Νη
κά θως ει πενωσ πα αν το δυ υ ν α α α μος δι

ο σε ε ε προ ο ο σκυ νου ου μεν τον μο ο ο ο

νον α θα α α να α α τον Ζω ο δο τα Χρι

στε ε λε ε η η σο ο ον η η η η μας

Στίχ. ε'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς

ὑποστήσεται ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμο ο ος ε

στιν

Ε ν τω σταυ ρω σου κα τηρ γη η σαστην του ξυ υ λου

ου ου κα τα α ραν εν τη τα φη σου ε νε ε κρω ω

σας του θα να α α του ου το κρα α α α τος εν

δε τη ε γε ρ σει ει σου ε φω τι σας το γε νο ο ος

τω ω ων α αν θρω ω ω πων δι α του το ο ο

σοι οι οι βο ω ω μεν ευ ερ γε τα Χρι στε ο

Θε ος η μων δο ο ο ξα α α α σοι

Στίχ. στ'. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε·

ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου ηλ πι σεν η ψυ

χη μου ε πι τον Κυ υ υ ρι ον

Η νοι γη σαν σοι οι οι Κυ ρι ι ι ε ε φο

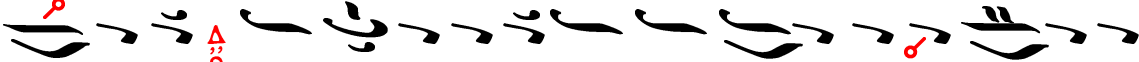

ο ο βω πυ λαι αι αι θα α να α α του πυ λω ροι
 οι δε ε Α δου ι δο ον τε ε ες σε ε ε
 πτη η η η ξαν πυ λας γαρχαλ κα ας συ νε ε ε ε
 τρι ι ι ι ψας και μοχ λους σι δη ρου ους συ νε
 ε θλα α α σας και ε ξη γα γες η μα α ας εκ
 σκο ο τους και σκι α ας θα α α να α α του και
 τους δεσ μους η μω ων δι ι ε ε ερ ρη η η η
 ξας

Στιχηρά Προσόμοια τοῦ Εὐαγγελιστοῦ.

Τί ὑμᾶς καλέσωμεν. Ἦχος πᾶσι Νη ς

Στίχ. ζ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς

πρωΐας ελ πι σα τω Ισ ρα ηλ ε πι ι τον Κυ ρι ον
Τι σε ο νο μα σω Α πο στο λε ς ρα νον ο
 τι την δο ξαν δι η γη σω τς Θε ος α στρα πην
 ο τι τον κο οσ μον κα ταυ γα ζεις φω τι σμω νε φε
 ε λη ην ε πομ βρσ σα θει ει α να μα τα κρα τη

 η ρα α της σο φιας ε εν θε ω τα τον ^vοι νον η

 μι ιν α να βου ον τα ^Δτον τας καρ δι ι ας ευ

 φραι νον τα ^Δι κε τε ευ ε τσ σω θη ναι τας ψυ χας η η

 μων ^v

Στίχ. η'. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ

λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ^Δ

 εκ πα σων των

 α νο ο μι ων αυ τσ ^v

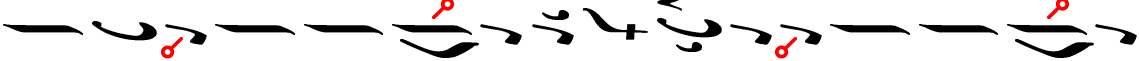
T
 ι σε νυν προ σει πω Θε ο λη πτε ^v πο τα μον εκ

 Πα ρα δει σσ προ ερ χο με νον η μιν ^v κι βω τον

 της δι α θη η κης ην δι ε θε το Χρι σος ^v φω στη

 η ρα α νο η τον φως α α πα στρα πτον τα ^v λυ χνι

 ι α αν Εκ κλη σι αν κα α ταυ γα ζσ αν ^v αρ τσ

 ζω η ης θει αν τρα πε ζαν πο τη ρι ον θει σ Πνευ μα

 τος ^Δ ι κε τε ευ ε τσ σω θη ναι τας ψυ χας η η μων ^v

Στίχ. θ'. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν, ^Δ

 παντες οι λα οι ^v

T ι σε νυν θε ο πα κα λε σω μεν ^ν λει τω ρ γον των
 μυ στη ρι ων δρα στι κω τα τον Χρι στω ^ν της σκη νης
 της νο ου με ε νης αρ χι τε κτο να σο φον ^ν τας πλα
 α κα ας λα το μιν τα τα α της χα ρι τος ^ν τον νο
 ο μο ον γε γρα φο τα το ον και νο τα τον ^ν τον εκ
 Σι ω ων προ ερ χο μενον και δι α σκ ο κη ρυτ
 το μενον ^ν ι κε τε ευ ε τω σω θη ναι τας ψυ χας η η
 μων ^ν

Στίχ. ι'. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια

τοῦ Κυρίου ^ν
 με ε νει εις τον αι ω να ^ν
T ι σε νυν κα λε σω μεν Εν δο ξε ^ν θη σαυ ρον τον
 ο ρα νι ων χα ρι σμα των ασφαλη ^ν ι α τρον
 και των ψυ χων και των σω μα των ακρι βη ^ν τω Πα
 αυ λω ο συν ερ γα την και αι συν εκ δη μον ^ν τας πρα
 α ξει εις Α πο στολων ε εκ τι θε μενον ^ν πολ λα Λω
 κα α τα ο νο μα τα η α ρε τη η σοι πε ποι

η κεν ^Δ ι κε τε ευ ε τσ θη ναι τας ψυ χας η ημων ^ν

Ἦχος Πα

Δ Πα ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Γι υι ω και
Α γι ω Πνευ μα α α τι

Α Πα πο στο ο λε ε ε Χρι ι στσ και των θει ων

^{Δι} δογ μα των συυγ γρα φε ε ε ε ε ε ευ και της

Εκ κλη σι α α ας ε δραι αι ω ω ω ω μα

συ υ ως α λη η θως τας εν ζο ο φωτης α ^{Νη}

γνω ω σι ι ι ας καρ δι ας εισ δυ σα α α σας εν ^{Πα}

τω βυ θω ω τη ης α α α πω λει ει ει ας ελ

κυ υ σας θε η η η γο ο ρι ι ι αις δι ι ε ^{Δι}

σω ω σας ω ως ε εκ σα α λθ τρι ι κυ μι ι ι ι ^{Πα}

ας ο πα δος γε νο ο ο ο με ε ε ε νος ^{Δι}

τσ σκευ ρς της εκ λο γης Παυ λθ αλ λα α και ^{Πα}

μι ι μη η η της ο θε εν αι αι τσ με ε εν ^{Κε}

σε λθ κα Α ξι α α α α αγα α στε ε ε ^{Δι} ^Μ ^{Κε}

ε ε ε ε ε ε ε ε ^Μτων ^{Δι}Αν τι ο ο χε ε ε ων
 Πα το ε ε εγ καλ λω ω πι ι ι ι σμα ^{Δι}πρε σβευ ε
 τω Σω τη η η ρι ι ι και αι Θε ε ε ω
 Πα υ περ των πι ι στει ε ε εκ τε ε λθ θ εν των
 την α ει σε ε ε ε ε βαστονμη η η μη η η ην
 σθ

Ύχος ^{Δι}Θ

Και νυ υ υ υνκαι α α ει και εις τους αι ω νας
 των αι ω ω νων α α μην

Πα ρη η ηλ θεν η η σκι ι ι α α α του
 νο ο μουτης χα ρι ι ι το ο ος ε ελ θου ου ου
 σης ^Θως γαρ η βα α α τος ου ου κε ε και αι ε
 ε ε το ^Δκα τα φλε ε ε ε γο ο ο με ε ε
 νη ^Δου τω Παρ θε ε νος ε ε ε ε τε ε ε ε
 κες ^Δκαι αι πα α α αρ θε νος ε ε ε μει ει ει ει
 νας ^Θαν τι στυ υ υ λου πυ υ ρο ο ο ο ος δι και

ο συ υ υ υ νη η ης α νε ε ε ε τει λεν Η η
 η λι ι ι ι ος αν τι ι ι Μω υ υ υ σε
 ε ε ως Χρι ι στος η σω τη ρι ι ι α των ψυ υ
 χω ω ων η η η η μω ω ων
 * * *

Εἴσοδος. Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν χῶμα·

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανόυ, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἔσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζῶν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Φῶς ἰλαρὸν. Μέλος παλαιόν, ἐξηγήσεις Σίμωνος Ι. Καρᾶ.

Ἦχος Δι-Θ

Φ ὠς ι ι λα α ρο ο ον α γι ι α ας
 δο ο ο ξης α α θα α να α α α α τῃ
 8 8 Πα α α τρος ου ρα α νι ι ι ου α α γι ι ι
 ου μα κα α ρος Ι η η σθ 8 8 Χρι ι
 στε ε ε ελ θο ο ον τες ε πι τη η ηην
 η η λι ι ι ου δυ υ υ υ υ σιν ι ι
 δο ον τε ες φω ω ως ε σπε ρι ι νο ον

υ υ μνϞ Ϟ με ε ε εν Πα α τε ε ε ρα Υι υι ο
 ο ον και αι Α α α γι ο ον Πνε ε ε ε ευ μα α α
 Θε ε ε ον α ξι ι ο ο ον σε ε εν πα α α σι
 και αι ροι οι οισ υ υ μνει ει ει ει εισ θαι φω ω ναι
 αι αις αι σι ι ι αις Υι υι ε ε Θε ε Ϟ
 Ϟ Ϟ ζω ω η η ην ο ο ο δι δας δι ι ο ο ο
 ο ο κο ο οσμος σε ε δο ξα α α α α α
 α α ζει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας
 Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας.

ᾠχος Δι-θη

Ο Κυ υ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν ευ
 πρε πει αν ε νε δυ υ σα το

Στιχ. Ἐνεδύσατο ὁ Κύριος δύναμιν, καὶ περιεζώσατο

Ο Κυ υ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν ευ
 πρε πει αν ε νε δυ υ σα το

Στιχ. Καὶ γὰρ ἑστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Κυ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν ευ πρε πει

 αν ε νε δυ υ σα το ο ο

* * *

Η ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Εἶτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς) τὴν ἐκτενῆ δέησιν, ὁ δὲ λαὸς εἰς ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἀγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου (τῆς ἀγίας μονῆς ταύτης) καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρα σου μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ ἱερεὺς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης Ἀμήν.

Ὁ προεστώς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρα ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κυρίου, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένους ἕξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογίαὶν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορός· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * *

Εἰς τὸν Στίχον. Ἀπόστιχα Στιχηρά.

Τὸ Ἀναστάσιμον.

Ἦχος Πα

Η^{Πα} α να στα σι ις σου Χρι στε Σω τηρ α πα σαν
ε φω τι σε τη ην οι κου με νην και α νε κα λε σω

το ι δι ι ον πλασμα παν το δυ να με Κυ υ ρι ε δο ξα

σοι

Ἔτερα Στιχηρὰ τοῦ Δαμασκηνοῦ,
ὧν ἡ ἀκροστιχὶς κατ' ἀλφάβητον,
ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίαις, Ἰωάννου Ἀμῆν,
τὸ δὲ Ἀμῆν ἐστὶ μέσον τοῦ Ἀνύμφευτε Παρθένε.

Στίχ. α'. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, Δ

ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν Δ Χ και περι ι ε ζωσα το

Πα Δ ι α ξυ λου Σω ω τερ κα τη ρη σας την του ξυ υ λου

κα τα ρα Π κρατος θα να α του τη τα φη η σου ε νε

κρω σας Π ε φω ω τισας δε το γε νος η μω ων τη η

ε γερσεισου Π δι ο βο ω μενσοι Π ζω ο δο ο τα

Χρι στε Δ ο Θε ο ος ημων δο ξα σοι Π

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, Δ Χ η τις ου ου

σα α λευ θη σε ται Π

Πα Ε ν τω σταν ρω Χρι στε φα νεις κα θη λω με νος ηλ

λοι ω σας καλ λο ος κτι σμα των Π και το μεν α παν θρω

πον στρα Δι τι ω ται δει κνυ με νοι λογ χη πλευ ρα αν σου ε Πα Πα

κεν τησαν Ε βραι οι δεσφρα γι σαιτα αφονη τη σαντο

την σην ε ξου σι ανουκ ε ε πι σταμενοιαλλ ο δι οικτον

σπλαγχνωσου κα τα α δε ξα μενοςτα φην και τρι η η

μερος α να στας Κυ υ ρι ε ε δο ξασοι

Στίχ. γ. Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα, Κύριε, εἰς μακρο

ο τη η τα η μερων

Ζω ο δο ο τα Χρι στε ε κου σι ως πα θος

υ πο στας δι α θνη τας εν Α δη δε κα α τελ θωνως δυ

να τος τους ε κει την ε λευ σιν μενον τας την σην α

φαρ πα σαςως εκ χει ρος κραταιου Πα ρα δει σον ανθ Α δου οι

κειν δε δω ρησαι δι ο και η μι ιν τοις δο ξα ζου σι

την σην τρι η η με ε ρον ε γε ρσιν δω ρησαι ι λα σμον

α μαρ τι ων και το με γα ε λε ος

Ἦχος Πα

Δο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω και

Α γι ω Πνευ μα α α τι

Π^{Πα} α αν σο ο φε Α λι ι ευ α γι ε ε ε ε
Μα α θη η η η τα ε ερ γα α τα α τδ δ δ
Σω ω τη η η ρος και θρι α αμ βε τω ων α αυ τδ δ
δ πα α θη μα α α των ο την κτι σιν τη πι
σται δι α δρα α μων και της πλα α α νης τα ε ε
ε θνη συν α γα α α γων και Θε ω ω προ ο οσ
ε ε νε ε ε γ κας ως θυ μι α α μα α α κα α
λον εις δ ρα νδς ευ ω δω ω ω θης διο πα
ρι στα με ε νος τω Κρι ι τη πρε σβευ ε ρυ σθη η
η η ναι αι η η η μας των α νο μι ω ων
η η η η μων και εν η με ρα κρι ι ι ι
σε ε ε ε ως λυ τρω θη ναι τη ης κο λα α α
σε ε ε ε ως

Ἦχος Πα

Κ^{Πα} αι νυ υ υ υν και αι αι α α ει και εις
τδ δ δς αι αι ω ω ω νας των αι ω ω ω

νων α α α μην

Ο ποι η της και Λυ τρω τη ης μου ου Πα να α
γνε ε Χρι στο ος ο Κυ υ ρι ι ι ος εκ
της σης νη δυ ο ος προ ο ο ε ελ θων ε με
ε εν δυ σα α α α με ε ε ε νος της πρω ω
ω η ην κα τα α α ρας τον Α δα αμ η η η λευ θε
ε ρω ω ω σε δι ο σοι Πα α να α γνε
ως του ου Θε ε ε ου ου Μη η τρι ι ι τε και
Παρ θε νω ω α λη η θως βο ω μεν α α σι ι
ι γη η η τω ως το ο ο ο χαι αι ρε του ου Αγ
γε ε ε ε λου Χαι αι ρε ε Δε σποι οι οι να προ
στα σι ι α α α και αι σκε ε ε πη και σω τη ρι
ι ι α τω ων ψυ χω ω ων η η η η μω ω ω ω ω
ων

Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ἢ

Ῥοδὴ Συμεὼν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν

εἰρήνη· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραὴλ.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεὺς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ἀπολυτίκια.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον.

Ἦχος Δι-Θ.

Ο τε κα τη ηλ θες προς τον θα να τον η ζω η η
α θα α να τος Δ το τε τον Α δην ε νε ε κρω σας
τη α στρα πη της Θε ο τη τος ε ο τε δε και τους

τε θνε ω τας εκ των κα τα χθο νι ων α νε ε στη
 σας πα σαι αι δυ να μεις των ε που ρα νι ων ε
 κραυ γα ζον Ζω ο δο τα Χρι στε ο Θε ος η μων
 δο ο ο ξα σοι

Δόξα. Τοῦ Ἀποστόλου Λουκᾶ.

Ἦχος Γα ϕ

A πο ο στο λε Α γι ε Λα κα α πρε σβευ ε
 τω ε λε η μο νι Θε ω ι να πται σμα των α
 φε ε σιν πα ρα σχη ται ψυ χαι αις η η μων

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σ ε την με σι τευ σα σαν την σω τη ρι αν του
 γε ε νους η μων α νυ μνου μεν Θε ο το ο κε Πα ρθε ε
 νε εν τη σα ρ κι γαρ τη εκ σου προ σλη φθει ση ο Υι
 ος σου και Θε ος η μων το δι α σταυ ρου κα τα δε ξα
 α με νος πα α θος ε λυ τρω σα το η μας εκ φθο ρας
 ως φι λαν θρω πο ο ος

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Μετὰ τὰ ἀπολυτικά,
ἐὰν δὲν προηγήθη ἀρτοκλασία·

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεύς·

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ (ἢ μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ ἱερεύς· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης·

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ ἱερεύς τὴν ἀπόλυσιν·

Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ ἀναγνώστης· Δόξα. Καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον γ'. Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεύς· Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν...

Δι' εὐχῶν τῶν ἀγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ λαός· Ἀμήν.

* * * * *